

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2545 ได้กำหนดให้การศึกษาเป็นกระบวนการเรียนรู้เพื่อความเจริญงอกงามของบุคคลและสังคม โดยการถ่ายทอดความรู้ การฝึก การอบรม การสืบสานทางวัฒนธรรม การสร้างสรรค์จรรโลงความก้าวหน้าทางวิชาการ การสร้างองค์ความรู้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต การจัดการศึกษาต้องเป็นไปเพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้และคุณธรรม มีจริยธรรมและคุณธรรมในการดำรงชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข เปิดโอกาสให้สังคมมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานเพื่อความเป็นไทย ความเป็นพลเมืองที่ดีของชาติ การดำรงชีวิตและการประกอบอาชีพ ตลอดจนเพื่อการศึกษาต่อและให้สถานศึกษาขั้นพื้นฐานมีหน้าที่จัดทำสาระของหลักสูตรในส่วนที่เกี่ยวกับสภาพปัญหาในชุมชนและสังคมภูมิปัญญาท้องถิ่น คุณลักษณะ ที่พึงประสงค์เพื่อเป็นสมาชิกที่ดีของครอบครัว ชุมชน สังคมและประเทศชาติ (กรมวิชาการ, 2545: ก)

เมื่อพิจารณาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 เป็นหลักสูตรที่มุ่งพัฒนาให้ผู้เรียนทุกคนซึ่งเป็นกำลังของชาติให้เป็นมนุษย์ที่มีความสมดุลทั้งด้านร่างกาย ความรู้ คุณธรรม มีจิตสำนึกในความเป็นพลเมืองไทยและเป็นพลโลก ยึดมั่นในการปกครองตามระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข มีความรู้และทักษะพื้นฐานรวมทั้งเจตคติที่จำเป็นต่อการศึกษาต่อ การประกอบอาชีพ และการศึกษาตลอดชีวิต โดยมุ่งเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ บนพื้นฐานความเชื่อว่าทุกคนสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้เต็มศักยภาพ (กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ, 2551 : 3) และมุ่งพัฒนาผู้เรียนให้เป็นคนดี มีปัญญา มีความสุข มีศักยภาพในการศึกษาต่อ และประกอบอาชีพ จึงกำหนดจุดมุ่งหมายซึ่งถือเป็นมาตรฐานการเรียนรู้ให้ผู้เรียนเกิดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ดังเช่น ข้อที่ 2 มีความรู้ ความสามารถในการสื่อสาร การคิด การแก้ปัญหา การใช้เทคโนโลยีและมีทักษะชีวิต (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551 : 5)

คณิตศาสตร์เป็นกลุ่มสาระการเรียนรู้ที่สำคัญกลุ่มหนึ่งในหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน ทั้งนี้เพราะคณิตศาสตร์มีบทบาทสำคัญต่อการพัฒนาความคิดของมนุษย์ ทำให้มนุษย์มีความคิดสร้างสรรค์ คิดอย่างมีเหตุผล เป็นระบบระเบียบเป็นแบบแผน สามารถวิเคราะห์ปัญหาและสถานการณ์ได้อย่างถี่ถ้วนรอบคอบ ทำให้สามารถคาดการณ์ วางแผน ตัดสินใจ และแก้ปัญหาได้

ถูกต้องและเหมาะสม อีกทั้งยังเป็นเครื่องมือในการศึกษาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ตลอดจน ศาสตร์อื่นๆที่เกี่ยวข้อง คณิตศาสตร์จึงมีประโยชน์ต่อการดำรงชีวิต และช่วยพัฒนาคุณภาพชีวิตให้ ดีขึ้น นอกจากนี้คณิตศาสตร์ยังช่วยพัฒนามนุษย์ให้สมบูรณ์ มีความสมดุลทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา และอารมณ์ สามารถคิดเป็น ทำเป็น แก้ปัญหาเป็น และสามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่น ได้อย่าง มีความสุข(กรมวิชาการ. 2544 : บทนำ) คณิตศาสตร์จึงเป็นสาระการเรียนรู้ที่สถานศึกษาต้องใช้ เป็นหลักในการจัดการเรียนการสอนเพื่อสร้างพื้นฐานการคิดและเป็นกลยุทธ์ในการแก้ปัญหา การที่ จะทำให้ผู้เรียนมีคุณลักษณะตามมาตรฐานดังกล่าวต้องอาศัยปัจจัยหลายประการที่สำคัญคือการ จัด กระบวนการเรียนการสอนของครูผู้สอนคณิตศาสตร์ครูผู้สอนจึงจำเป็นต้องมีความรู้ความเข้าใจสาระ และมาตรฐานการเรียนรู้ของหลักสูตรเข้าใจสภาพปัญหาต่างๆที่แตกต่างกันออกไป จนสามารถที่จะ วิเคราะห์และแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเรื่องอัตราส่วนตรีโกณมิติ ซึ่งมีเนื้อหาเป็น โจทย์ปัญหาที่เกี่ยวกับการวัดระยะทางและความสูง มีความจำเป็นเพราะสามารถนำไปประยุกต์ใช้ ในชีวิตประจำวันได้

จากประสบการณ์ในการสอนของผู้วิจัยเองพบว่า นักเรียนยังขาดความชำนาญในการแก้ โจทย์ปัญหา ปัญหาสำคัญที่ครูผู้สอนคณิตศาสตร์พบอยู่เสมอคือ นักเรียนส่วนใหญ่มักจะทำโจทย์ ปัญหาไม่ได้ นักเรียนขาดทักษะในการวิเคราะห์โจทย์ปัญหา นักเรียนขาดทักษะวาดภาพจำลอง จากโจทย์ปัญหา นักเรียนขาดการทักษะในการแก้ปัญหา นักเรียนขาดทักษะในการเชื่อมโยง ความรู้เดิมกับความรู้ใหม่ จึงไม่สามารถแก้โจทย์ปัญหาตามที่โจทย์ต้องการได้อย่างถูกต้อง และ จากการสอบถามครูผู้สอนในกลุ่มสาระคณิตศาสตร์ กลุ่มสาระวิทยาศาสตร์ที่สอนวิชาฟิสิกส์ พบว่าเนื้อหาเรื่องอัตราส่วนตรีโกณมิติ เป็นเนื้อหาที่ยาก นักเรียนที่ไม่เข้าใจเรื่องอัตราส่วน ตรีโกณมิติ จะส่งผลต่อการเรียนเรื่องฟังก์ชันตรีโกณมิติ และการศึกษาในสาขาวิชาอื่นที่ต้องอาศัย อัตราส่วนตรีโกณมิติ เช่นวิชาฟิสิกส์ ดังนั้นครูผู้สอนจำเป็นต้องเปลี่ยนวิธีการสอน เทคนิคการ สอนเพื่อส่งเสริมให้นักเรียนได้คิดวิเคราะห์ รวมทั้งเสริมสร้างบรรยากาศในการเรียนของนักเรียน ให้มีความกระตือรือร้น และมีเจตคติที่ดีต่อการเรียน ผู้วิจัยได้จัดทำชุดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค K-W-D-L เรื่องอัตราส่วนตรีโกณมิติ ในรายวิชาคณิตศาสตร์พื้นฐาน 3 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 เมื่อปี พ.ศ. 2557 โดยชุดการเรียนรู้ที่จัดทำได้ผ่านการหาประสิทธิภาพของชุดการเรียนรู้อยู่ในระดับ 0.72 พบว่าเมื่อนำชุดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค K-W-D-L เรื่องอัตราส่วนตรีโกณมิติมาใช้ในการจัดการเรียน การสอนทำให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในวิชาคณิตศาสตร์พื้นฐาน 3 สูงขึ้น แต่เมื่อ พิจารณาผลการทดสอบระดับชาติ (O-NET) ผลสัมฤทธิ์ยังไม่ดีเท่าที่ควร ซึ่งจากรายงานผลการ

ทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้าน พื้นฐาน (O-NET) ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2558 พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับประเทศมีคะแนนเฉลี่ย 26.59 ระดับโรงเรียนมีคะแนนเฉลี่ย 23.83 เมื่อพิจารณามาตรฐาน ค.2.1 และ ค.2.2 พบว่า มาตรฐาน ค.2.1 มีคะแนนเฉลี่ยระดับประเทศ 19.54 ระดับโรงเรียน 17.77 มาตรฐาน ค.2.2 มีคะแนนเฉลี่ยระดับประเทศ 27.29 ระดับโรงเรียน 20.33 ซึ่งอยู่ในเกณฑ์ที่ต่ำมาก ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากนักเรียนขาดทักษะในการนำไปประยุกต์ใช้ในการแก้ปัญหาในชีวิตประจำวัน เมื่อเจอสถานการณ์ปัญหาที่แตกต่างจากในห้องเรียนนักเรียนไม่สามารถเชื่อมโยงความรู้ไปใช้แก้ปัญหาได้

จากการศึกษาปัญหาการจัดการเรียนการสอนคณิตศาสตร์ พบว่า ต้องจัดกระบวนการเรียนที่มุ่งเน้นฝึกทักษะกระบวนการคิด การเผชิญปัญหา การจัดกิจกรรมให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากประสบการณ์จริง ฝึกการปฏิบัติให้ทำได้ คิดเป็น แก้ปัญหาเป็น สามารถแก้ปัญหาในสถานการณ์ต่างๆ ได้ ผู้วิจัยจึงได้ศึกษาค้นคว้าหาเทคนิคการสอนเพื่อแก้ปัญหาดังกล่าว ซึ่งพบว่าการจัดการเรียนรู้แบบวัฏจักรการเรียนรู้ 7E เป็นการสอนที่เน้นการถ่ายโอนความรู้และตรวจสอบความรู้เดิม (ประสาธน์ เนื่องเฉลิม.2550: 25-27) เป็นการฝึกให้นักเรียนหาวิธีค้นหาความรู้ด้วยตนเอง ซึ่งจะช่วยให้จดจำความรู้ไว้ในสมองได้อย่างยาวนาน เป็นการจัดการเรียนรู้ที่มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้สร้างองค์ความรู้ด้วยตนเองโดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ เป็นการพัฒนาศักยภาพด้านสติปัญญาและเป็นการฝึกให้นักเรียนหาวิธีค้นหาความรู้แก้ปัญหาด้วยตนเอง ซึ่งช่วยให้จดจำความรู้ได้นานและเชื่อมโยงความรู้เป็นรูปแบบหนึ่งส่งเสริมให้นักเรียนได้ฝึกทักษะกระบวนการทางคณิตศาสตร์ นักเรียนได้สร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง การจัดการเรียนรู้แบบวัฏจักรการเรียนรู้ (Learning Cycle) เป็นรูปแบบของกระบวนการจัดการเรียนการสอนแบบสืบเสาะหาความรู้ เพื่อให้ผู้เรียนสามารถใช้วิธีสืบเสาะหาความรู้ทางคณิตศาสตร์ที่ต้องอาศัยทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ โดยมีพื้นฐานมาจากแนวทฤษฎีสร้างสรรค์ความรู้ (Constructivist)

การจัดการเรียนรู้แบบวัฏจักรการเรียนรู้ 7E ของอisenkraft (Eisenkraft 2003 :57-59) ได้ขยายรูปแบบการสอนแบบวัฏจักรการเรียนรู้ จาก 5 ขั้น เป็น 7 ขั้น หรือ 5E เป็น 7E ดังนี้ 1) ขั้นตรวจสอบความรู้เดิม (Elicitation) เป็นขั้นที่ครูจะตั้งคำถามเพื่อกระตุ้นให้ผู้เรียนได้แสดงความรู้เดิมออกมา 2) ขั้นสร้างความสนใจ (Engagement) เป็นการนำเข้าสู่บทเรียนหรือเรื่องที่สนใจ 3) ขั้นสำรวจและค้นหา (Exploration) เพื่อวางแผนกำหนดแนวทางการสำรวจตรวจสอบตั้งสมมติฐาน กำหนดทางเลือกที่เป็นไปได้ ลงมือปฏิบัติเพื่อเก็บรวบรวมข้อมูล 4) ขั้นอธิบาย (Explanation) การสำรวจตรวจสอบแล้วจึงนำข้อมูลที่ได้อธิบายเหตุผล แปรผล สรุปผล และนำเสนอผล 5) ขั้นขยายความรู้ (Elaboration) เป็นการนำความรู้ที่สร้างขึ้น ไปเชื่อมโยงกับความรู้เดิมและทำให้เกิดความรู้

ใหม่ 6) ชั้นประเมินผล (Evaluation) เป็นการประเมินการเรียนรู้ด้วยกระบวนการต่างๆ และ 7) ชั้นนำความคิดไปใช้ (Extension) เพื่อให้นักเรียนได้นำสิ่งที่ได้เรียนไปประยุกต์ใช้ให้เกิดประโยชน์ในชีวิตประจำวัน ครูจะเป็นผู้กระตุ้นให้นักเรียนสามารถนำความรู้ที่ได้รับไปสร้างเป็นความรู้ใหม่ที่เรียกว่า “ การถ่ายโอนการเรียนรู้ ”

จากปัญหาข้างต้น ผู้วิจัยเห็นว่าเป็นปัญหาสำคัญที่ต้องแก้ไขและพัฒนาผู้เรียนให้มีความรู้ทักษะและคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของผู้เรียนให้เกิดขึ้นตามเป้าหมายของหลักสูตร ผู้วิจัยจึงได้ศึกษาค้นคว้าหาวิธีสอนและเทคนิคที่เหมาะสมมาใช้ในการจัดการเรียนรู้ ผู้วิจัยจึงได้จัดทำชุดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค K-W-D-L ร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้ 7 ชั้น (7E) เรื่อง อัตราส่วนตรีโกณมิติ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ซึ่งเป็นสื่อกระดาษที่นักเรียนสามารถเข้าถึงได้ง่ายใช้ประโยชน์และศึกษาได้ตลอดเวลา โดยในชุดการเรียนรู้ประกอบด้วย ใบความรู้ ใบกิจกรรมที่เน้นการใช้เทคนิค K-W-D-L แผนผังความคิด (Mind Mapping) ข้อสอบ O-NET และมีการใช้กระบวนการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้ 7 ชั้น ดังนี้ ชั้นที่ 1) ชั้นตรวจสอบความรู้เดิม (Elicitation Phase) ร่วมกับขั้นตอน K ของเทคนิค K-W-D-L ชั้นที่ 2) ชั้นเร้าความสนใจ (Engagement Phase) ร่วมกับขั้นตอน W ของเทคนิค K-W-D-L ชั้นที่ 3) ชั้นสำรวจและค้นหา (Exploration Phase) ร่วมกับขั้นตอน D ของเทคนิค K-W-D-L ชั้นที่ 4) ชั้นอธิบาย (Explanation Phase) ร่วมกับขั้นตอน D ของเทคนิค K-W-D-L ชั้นที่ 5) ชั้นขยายความรู้ (Elaboration Phase) ร่วมกับขั้นตอน D ของเทคนิค K-W-D-L ชั้นที่ 6) ชั้นประเมินผล (Evaluation Phase) ร่วมกับขั้นตอน L ของเทคนิค K-W-D-L ชั้นที่ 7) ชั้นนำความคิดไปใช้ (Extension Phase) เพื่อใช้ในการประกอบกิจกรรมการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผลมากขึ้น

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยมีวัตถุประสงค์ดังนี้

1. เพื่อพัฒนาและหาค่าประสิทธิภาพของชุดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค K-W-D-L ร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้ 7 ชั้น (7E) เรื่องอัตราส่วนตรีโกณมิติ วิชาคณิตศาสตร์พื้นฐาน 3 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80
2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนในเรื่องอัตราส่วนตรีโกณมิติ รายวิชาคณิตศาสตร์พื้นฐาน 3 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่เรียนโดยใช้ชุดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค K-W-D-L ร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้ 7 ชั้น (7E)

3. เพื่อหาค่าดัชนีประสิทธิผลของชุดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค K-W-D-L ร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้ 7 ชั้น (7E) เรื่องอัตราส่วนตรีโกณมิติ วิชาคณิตศาสตร์พื้นฐาน 3 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โดยให้มีค่าดัชนีประสิทธิผลไม่น้อยกว่า 0.5

4. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนกลุ่มที่เรียนโดยใช้ชุดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค K-W-D-L ร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้ 7 ชั้น (7E) กับนักเรียนกลุ่มที่เรียนโดยใช้ชุดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค K-W-D-L

5. เพื่อสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนการสอนโดยใช้ชุดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค K-W-D-L ร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้ 7 ชั้น (7E) เรื่องอัตราส่วนตรีโกณมิติ วิชาคณิตศาสตร์พื้นฐาน 3 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5

สมมติฐานของการวิจัย

1. ชุดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค K-W-D-L เรื่องอัตราส่วนตรีโกณมิติร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้ 7 ชั้น (7E) วิชาคณิตศาสตร์พื้นฐาน 3 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพไม่ต่ำกว่าเกณฑ์มาตรฐาน 80/80

2. นักเรียนที่เรียนโดยใช้ชุดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค K-W-D-L ร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้ 7 ชั้น (7E) เรื่องอัตราส่วนตรีโกณมิติ วิชาคณิตศาสตร์พื้นฐาน 3 มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

3. ค่าดัชนีประสิทธิผลของชุดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค K-W-D-L ร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้ 7 ชั้น (7E) เรื่องอัตราส่วนตรีโกณมิติ วิชาคณิตศาสตร์พื้นฐาน 3 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 สูงกว่าเกณฑ์ 0.5

4. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนกลุ่มที่เรียนโดยใช้ชุดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค K-W-D-L ร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้ 7 ชั้น (7E) สูงกว่านักเรียนกลุ่มที่เรียนโดยใช้ชุดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค K-W-D-L

5. ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนการสอนโดยใช้ชุดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค K-W-D-L ร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้ 7 ชั้น (7E) เรื่องอัตราส่วนตรีโกณมิติ วิชาคณิตศาสตร์พื้นฐาน 3 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 อยู่ในระดับมาก

ขอบเขตของการวิจัย

เพื่อให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย ผู้วิจัยจึงได้กำหนดขอบเขตของการวิจัยไว้ดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากร

ประชากร ได้แก่ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5/1-5/3 โรงเรียนพระแสงวิทยา จังหวัดสุราษฎร์ธานี ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2560 ที่ผู้วิจัยสอน จำนวน 96 คน

1.2 กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5/1 และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5/2 โรงเรียนพระแสงวิทยา จังหวัดสุราษฎร์ธานี ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2560 จำนวน 56 คนโดยใช้วิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง ดังนี้

1. ทดสอบความสามารถในการเรียนรู้ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5/1-5/3 โดยใช้คะแนนปลายภาคเรียน(100 คะแนน) ในรายวิชาคณิตศาสตร์พื้นฐาน 2 (ม.4 ภาคเรียนที่ 2) มาหาค่าเฉลี่ยเลขคณิต ($\bar{x}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน SD และ ความแปรปรวน(s^2) รายห้อง

2. นำคะแนนที่ได้จากข้อ 1 มาวิเคราะห์โดยใช้สถิติ F-test พบว่า ทั้ง 3 ห้องเรียนมีค่าความแปรปรวนไม่แตกต่างกัน($\sigma_1^2 = \sigma_2^2 = \sigma_3^2$)

3. ทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเลขคณิต ($\bar{x}$) โดยใช้ t-test แบบ Pooled variance พบว่า กลุ่มม.5/1 กับ ม. 5/2 มีความสามารถไม่แตกต่างกัน กลุ่ม ม.5/1 กับ ม.5/3 มีความสามารถแตกต่างกัน และกลุ่มม.5/2 กับ กลุ่ม ม.5/3 มีความสามารถแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับนัยสำคัญ .05 ผู้วิจัยจึงเลือก ม.5/1 และ ม.5/2 เป็นกลุ่มตัวอย่าง (รายละเอียดในภาคผนวก ข)

4. จับสลากเลือกกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ผลปรากฏว่า ได้ นักเรียนชั้น ม.5/2 จำนวน 35 คน เป็นกลุ่มทดลอง และได้ นักเรียนชั้น ม.5/1 จำนวน 21 คน เป็นกลุ่มควบคุม

2. ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

ตัวแปรต้น คือ

1. การสอนโดยใช้ชุดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค K-W-D-L ร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้ 7 ขั้น (7E) เรื่องอัตราส่วนตรีโกณมิติ วิชาคณิตศาสตร์พื้นฐาน 3 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5

2. การสอนโดยใช้ชุดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค K-W-D-L เรื่องอัตราส่วนตรีโกณมิติ วิชาคณิตศาสตร์พื้นฐาน 3 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5

ตัวแปรตาม คือ

- 1) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องอัตราส่วนตรีโกณมิติ วิชาคณิตศาสตร์พื้นฐาน 3 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5
- 2) ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนการสอนโดยใช้ชุดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค K-W-D-L ร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้ 7 ชั้น (7E) เรื่องอัตราส่วนตรีโกณมิติ วิชาคณิตศาสตร์พื้นฐาน 3 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5

3. สารการเรียนรู้

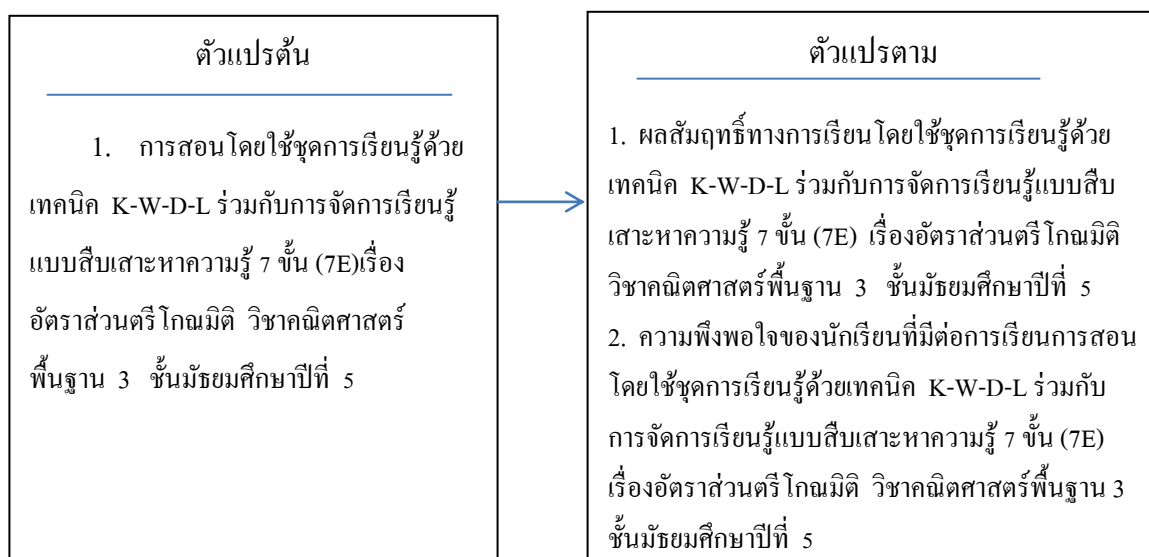
สารการเรียนรู้ที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นเรื่องอัตราส่วนตรีโกณมิติ วิชาคณิตศาสตร์พื้นฐาน 3 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 แบ่งเป็นชุดการเรียนรู้ทั้งหมด 8 ชุดและแผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน 8 แผน

4. ระยะเวลาที่ใช้ในการศึกษา

ดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนตามตารางสอนของโรงเรียนพระแสงวิทยา ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2560 เป็นเวลา 20 ชั่วโมง

กรอบแนวคิดในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดตัวแปรต้น ตัวแปรตาม ดังนี้

ภาพที่ 1.1 กรอบแนวคิดในการพัฒนาชุดการเรียนรู้เรื่อง อัตราส่วนตรีโกณมิติ วิชาคณิตศาสตร์พื้นฐาน 3 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. เทคนิค K-W-D-L หมายถึง วิธีการจัดการเรียนรู้ ซึ่งประกอบด้วย ขั้นตอนการจัดกิจกรรม 4 ขั้นตอน คือ 1) ชั้น K (What we know) นักเรียนรู้อะไรบ้างจากโจทย์ที่กำหนดให้ 2) ชั้น W (What we want to know) นักเรียนหาสิ่งที่โจทย์ต้องการรู้ว่าเป็นอะไร มีวิธีการอย่างไร ใช้วิธีการอะไรได้บ้าง ชั้นที่ 3 D (What we do to find out) นักเรียนจะต้องทำอะไร อย่างไร หรือดำเนินตามกระบวนการแก้โจทย์ปัญหาอย่างไรเพื่อหาคำตอบตามที่โจทย์ต้องการ ชั้นที่ 4 L (What we learned) อะไรที่นักเรียนสรุปได้เป็นความรู้ หรือคำตอบที่ได้

2. ชุดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค K-W-D-L เรื่องอัตราส่วนตรีโกณมิติ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 หมายถึง นวัตกรรมทางการศึกษาที่นำเอาสื่อการเรียนการสอนด้วยเทคนิค K-W-D-L มีการผลิตอย่างเป็นระบบขั้นตอนสอดคล้องกับจุดมุ่งหมายและเนื้อหาวิชาเรื่องอัตราส่วนตรีโกณมิติ ชุดการเรียนรู้นี้ประกอบด้วย แบบทดสอบก่อนเรียน ใบความรู้ที่เน้นการคิดวิเคราะห์โดยใช้เทคนิค K-W-D-L ใบกิจกรรมที่เน้นการคิดวิเคราะห์โดยใช้เทคนิค K-W-D-L กิจกรรมสรุปเพื่อสรุปความคิดรวบยอดโดยใช้แผนผังความคิด (Mind mapping) แบบทดสอบหลังเรียน และมีการใช้กระบวนการกลุ่มแบบร่วมมือ (STAD) ซึ่งผู้วิจัยได้หาประสิทธิภาพมาแล้ว โดยมีค่าดัชนีประสิทธิผล 0.72

3. การสอนโดยใช้ชุดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค K-W-D-L เรื่องอัตราส่วนตรีโกณมิติ วิชาคณิตศาสตร์พื้นฐาน 3 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 หมายถึง การนำชุดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค K-W-D-L เรื่องอัตราส่วนตรีโกณมิติ วิชาคณิตศาสตร์พื้นฐาน 3 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้ปรับปรุงและมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ไปใช้ในการจัดการเรียนรู้แก่นักเรียนโดยมีการแบ่งนักเรียนเป็นกลุ่มๆละ 4-5 คน แต่ละกลุ่มประกอบด้วย นักเรียนที่คล่องความสามารถคือ นักเรียนที่เรียนเก่ง นักเรียนที่เรียนปานกลาง นักเรียนที่เรียนอ่อน การจัดการเรียนรู้ตามขั้นตอนดังนี้

ชั้นที่ 1 ชั้นนำเข้าสู่บทเรียน (STAD: ชั้นเตรียม)

1.1 ครูชี้แจงชุดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค K-W-D-L และแจ้งจุดประสงค์การเรียนรู้

1.2 ครูทบทวนขั้นตอนการเรียนรู้ด้วยเทคนิค K-W-D-L และ เทคนิค STAD

ทบทวน บทบาทหน้าที่ ข้อตกลงในการทำงานกลุ่ม

1.3 ครูให้นักเรียนทำแบบทดสอบก่อนเรียน เพื่อใช้เป็นคะแนนพื้นฐาน

ชั้นที่ 2 ชั้นสอนเนื้อหาใหม่ (STAD: ชั้นนำเสนอเนื้อหา)

2.1 ครูนำเสนอเนื้อหาจากใบความรู้ให้กับนักเรียนทั้งชั้นพิจารณา แล้วให้นักเรียนร่วมกันอ่านโจทย์ วิเคราะห์โจทย์ และแก้ปัญหาตามแผนผัง K-W-D-L ดังนี้

K = ครูและนักเรียนร่วมกันหาสิ่งที่โจทย์บอกรให้ทราบ หรือสิ่งที่รู้เกี่ยวกับโจทย์

W = ครูและนักเรียนร่วมกันหาสิ่งที่โจทย์ต้องการทราบและวางแผนแก้โจทย์ปัญหาคณิตศาสตร์พร้อมทั้งเลือกทางเลือกที่เหมาะสมที่สุดพร้อมให้เหตุผลประกอบ

D = ครูและนักเรียนร่วมกันดำเนินการแก้โจทย์ปัญหาคณิตศาสตร์ตามแผนที่ได้วางไว้

L = ครูและนักเรียนร่วมสรุปการแก้ปัญหา และอธิบายตามแผนที่ได้วางไว้

2.2 นักเรียนฝึกปฏิบัติเป็นกลุ่มย่อยโดยครูคอยแนะนำ ด้วยการแบ่งกลุ่มนักเรียนกลุ่มละ 4-5 คน โดยลดความสามารถและเพศ เป็นนักเรียนเก่ง 1 คน นักเรียนปานกลาง 2-3 คน นักเรียนอ่อน 1 คนร่วมกันปฏิบัติกิจกรรม K-W-D-L

ขั้นที่ 3 ขั้นฝึกทักษะอิสระ (STAD : ขั้นปฏิบัติกิจกรรมกลุ่ม)

3.1 แบ่งกลุ่มนักเรียนกลุ่มละ 4-5 คน โดยลดความสามารถและเพศ เป็นนักเรียนเก่ง 1 คน นักเรียนปานกลาง 2-3 คน นักเรียนอ่อน 1 คน ร่วมกันปฏิบัติกิจกรรมกลุ่มตามบทบาทหน้าที่ตามกระบวนการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD โดยเน้นย้ำผลสัมฤทธิ์ของกลุ่ม

3.2 ครูสุ่มนักเรียนแต่ละกลุ่ม กลุ่มละ 1 นำเสนอผลงานกลุ่มหน้าชั้นเรียน

ขั้นที่ 4 ขั้นสรุปและประเมินผล (STAD : ขั้นทดสอบย่อย)

4.1 ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปบทเรียน จากนั้นครูให้นักเรียนสรุปบทเรียนเป็นของตนเองโดยทำกิจกรรมสรุป(แผนผังความคิด)

(STAD : ชั้นหาคะแนนพัฒนา)

4.2 ครูวัดและประเมินผลนักเรียนด้านทักษะกระบวนการ คุณลักษณะอันพึงประสงค์ สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน

4.3 ตรวจสอบผลการปฏิบัติงานกลุ่ม และตรวจกิจกรรมสรุป(แผนผังความคิด)

4.4 ครูให้ทำแบบทดสอบหลังเรียน โดยนักเรียนทำเป็นรายบุคคล ไม่มีการช่วยเหลือกัน แล้วนำผลคะแนนจากการทดสอบไปเปรียบเทียบกับคะแนนพื้นฐานเพื่อหาคะแนนพัฒนารายบุคคล จากนั้นนำคะแนนพัฒนารายบุคคลไปแปลงเป็นคะแนนพัฒนาการของกลุ่ม

(STAD : ชั้นให้รางวัลกลุ่ม)

4.5 ครูแจ้งคะแนนให้นักเรียนทราบ ให้รางวัลแก่กลุ่มที่มีคะแนนยอดเยี่ยม ชมเชยนักเรียนที่ทำคะแนนได้ดีกว่าครั้งก่อน

4. ชุดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค K-W-D-L ร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้ 7 ชั้น (7E) เรื่องอัตราส่วนตรีโกณมิติ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 หมายถึง นวัตกรรมทางการศึกษาที่นำเอาสื่อการเรียนการสอนด้วยเทคนิค K-W-D-L และกระบวนการจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้ 7 ชั้น(7E) มีผลผลิตอย่างเป็นระบบขั้นตอนสอดคล้องกับจุดมุ่งหมายและเนื้อหาวิชาเรื่องอัตราส่วนตรีโกณมิติ ชุดการเรียนรู้นี้ ประกอบด้วย แบบทดสอบก่อนเรียน ใบความรู้ที่เน้นการคิดวิเคราะห์โดยใช้เทคนิค K-W-D-L และกระบวนการจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้ 7ชั้น(7E)ใบกิจกรรมที่เน้นการคิดวิเคราะห์โดยใช้เทคนิค K-W-D-Lและกระบวนการจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้ 7ชั้น(7E)กิจกรรมสรุปเพื่อสรุปความคิดรวบยอดโดยใช้แผนผังความคิด(Mind mapping) กิจกรรมอิมมูโอเน็ต(ข้อสอบ O-NET ในปีพ.ศ. ต่างๆ) แบบทดสอบหลังเรียน และมีการใช้กระบวนการกลุ่มแบบร่วมมือ(STAD) การสอดแทรกข้อสอบ O-NET ในปีพ.ศ. ต่างๆทั้งในใบความรู้และใบกิจกรรม เพื่อให้ให้นักเรียนได้ฝึกวิเคราะห์ข้อสอบและฝึกทำข้อสอบ O-NET ทำให้การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ นักเรียนเกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมเรียนรู้ในทางที่ดีขึ้น ซึ่งจะทำให้เกิดคุณค่าและมีประโยชน์ช่วยให้ครูผู้สอนถ่ายทอดได้อย่างเป็นรูปธรรม

5. การสอนโดยใช้ชุดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค K-W-D-L ร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้ 7 ขั้น (7E) เรื่องอัตราส่วนตรีโกณมิติ วิชาคณิตศาสตร์พื้นฐาน 3 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 หมายถึง การนำชุดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค K-W-D-L ร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะ 7 ขั้น (7E) ที่ได้ปรับปรุงและมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ไปใช้ในการจัดการเรียนรู้แก่นักเรียน โดยมีการแบ่งนักเรียนเป็นกลุ่มๆละ 4-5 คน แต่ละกลุ่มประกอบด้วย นักเรียนที่คล่องความสามารถ คือ นักเรียนที่เรียนเก่ง นักเรียนที่เรียนปานกลาง นักเรียนที่เรียนอ่อนการจัดการเรียนรู้ตามขั้นตอนดังนี้

ขั้นที่ 1 ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน (STAD: ขั้นเตรียม)

1.1 ครูชี้แจงชุดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค K-W-D-L ร่วมกับกระบวนการจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะ 7 ขั้น (7E) และแจ้งจุดประสงค์การเรียนรู้

1.2 ครูทบทวนขั้นตอนการเรียนรู้ด้วยเทคนิค K-W-D-L ขั้นตอนกระบวนการจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะ 7 ขั้น (7E) และ เทคนิค STAD ทบทวน บทบาทหน้าที่ ข้อตกลงในการทำงานกลุ่ม

1.3 ครูให้นักเรียนทำแบบทดสอบก่อนเรียน เพื่อใช้เป็นคะแนนพื้นฐาน

ขั้นที่ 2 ขั้นสอนเนื้อหาใหม่ (STAD: ขั้นนำเสนอเนื้อหา)

2.1 ครูนำเสนอเนื้อหาจากใบความรู้ให้กับนักเรียนทั้งชั้นพิจารณา แล้วให้นักเรียนร่วมกันอ่าน โจทย์ วิเคราะห์ โจทย์ และแก้ปัญหาตามแผนผัง K-W-D-L ดังนี้

(7E: ขั้นตรวจสอบความรู้เดิม)

K = ครูและนักเรียนร่วมกันหาสิ่งที่โจทย์บอกรับ หรือสิ่งที่รู้เกี่ยวกับ โจทย์

(7E: ขั้นสร้างความสนใจ)

W = ครูและนักเรียนร่วมกันหาสิ่งที่โจทย์ต้องการทราบและวางแผนแก้

โจทย์ปัญหาคณิตศาสตร์พร้อมทั้งเลือกทางเลือกที่เหมาะสมที่สุดพร้อมให้เหตุผลประกอบ

(7E: ขั้นสำรวจและค้นหา)

D=ครูและนักเรียนร่วมกันดำเนินการแก้โจทย์ปัญหาคณิตศาสตร์ตามแผนที่

ได้วางไว้

(7E: ขั้นอธิบาย)

L = ครูและนักเรียนร่วมสรุปการแก้ปัญหา และอธิบายตามแผนที่ได้วางไว้

ขั้นที่ 3 ขั้นฝึกทักษะอิสระ (7E: ขั้นอธิบาย, STAD : ขั้นปฏิบัติกิจกรรมกลุ่ม)

3.1 แบ่งกลุ่มนักเรียนกลุ่มละ 4-5 คน โดยละความสามารถและเพศ เป็น

นักเรียนเก่ง 1 คน นักเรียนปานกลาง 2-3 คน นักเรียนอ่อน 1 คน นักเรียนฝึกปฏิบัติเป็นกลุ่มย่อย โดยครูคอยแนะนำ ปฏิบัติกิจกรรมในชุดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค K-W-D-L ร่วมกับกระบวนการ การจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะ 7 ขั้น(7E) ตามบทบาทหน้าที่ตามกระบวนการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค STAD โดยเน้นย้ำผลสัมฤทธิ์ของกลุ่ม

3.2 ครูสุ่มนักเรียนแต่ละกลุ่ม กลุ่มละ 1 คนนำเสนอผลงานกลุ่มหน้าชั้นเรียน

ขั้นที่ 4 ขั้นสรุปและประเมินผล (7E: ขั้นประเมินผล, STAD : ขั้นทดสอบย่อย)

4.1 ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปบทเรียน จากนั้นครูให้นักเรียนสรุปบทเรียนเป็นของตนเองโดยทำกิจกรรมสรุป (Mind Mapping)

(7E: ขั้นนำความรู้ไปใช้)

4.2 ครูให้นักเรียนทำกิจกรรม โอมี๋ไอเน็ต

(STAD : ขั้นหาคะแนนพัฒนา)

4.3 ครูวัดและประเมินผลนักเรียนด้านทักษะกระบวนการ คุณลักษณะอันพึง

ประสงค์ สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน

4.4 ตรวจสอบการปฏิบัติงานกลุ่ม และตรวจกิจกรรมสรุป(Mind Mapping)

4.5 ครูให้ทำแบบทดสอบหลังเรียน โดยนักเรียนทำเป็นรายบุคคล ไม่มีการ

ช่วยเหลือกัน แล้วนำผลคะแนนจากการทดสอบไปเปรียบเทียบกับคะแนนพื้นฐาน เพื่อหาคะแนน พัฒนารายบุคคล จากนั้นนำคะแนนพัฒนารายบุคคลไปแปลงเป็นคะแนนพัฒนาการของกลุ่ม

(STAD : ชั้นให้รางวัลกลุ่ม)

4.6 ครูแจ้งคะแนนให้นักเรียนทราบ ให้รางวัลแก่กลุ่มที่มีคะแนนยอดเยี่ยม ชมเชย

นักเรียนที่ทำคะแนนได้ดีกว่าครั้งก่อน

6. ประสิทธิภาพของชุดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค K-W-D-L ร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบ สืบเสาะหาความรู้ 7 ชั้น (7E) เรื่องอัตราส่วนตรีโกณมิติ วิชาคณิตศาสตร์พื้นฐาน 3 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 หมายถึง ศักยภาพของชุดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค K-W-D-L ร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบ สืบเสาะหาความรู้ 7 ชั้น (7E) เรื่องอัตราส่วนตรีโกณมิติ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่สามารถทำให้ผู้เรียน เกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมได้มากขึ้นเพียงใดโดยหา E_1 และ E_2 ได้จาก

ประสิทธิภาพของชุดการเรียนรู้แต่ละชุด

E_1 หมายถึงร้อยละของค่าเฉลี่ยของคะแนนที่ได้จากการทำกิจกรรมระหว่าง เรียนในชุดการเรียนรู้ นั้น ๆ

E_2 หมายถึงร้อยละของค่าเฉลี่ยของคะแนนสอบหลังเรียนจากแบบทดสอบ หลังเรียนภายหลังใช้ชุดการเรียนรู้ นั้น ๆ

ประสิทธิภาพของชุดการเรียนรู้

E_1 หมายถึงร้อยละของค่าเฉลี่ยของคะแนนที่ได้จากผลรวมของคะแนน ทดสอบหลังเรียนของชุดการเรียนรู้แต่ละชุด

E_2 หมายถึงร้อยละของค่าเฉลี่ยของคะแนนสอบหลังเรียนจากแบบทดสอบ วัตถุประสงค์ทางการเรียนภายหลังใช้ชุดการเรียนรู้ครบทุกชุด

4. **ประสิทธิผลของชุดการเรียนรู้** หมายถึง ความก้าวหน้าในการเรียนโดยดูจากความแตกต่างของคะแนนก่อนเรียนกับคะแนนหลังเรียนว่าเพิ่มขึ้นในปริมาณมากน้อยเพียงใด เมื่อเปรียบเทียบกับคะแนนความก้าวหน้าสูงสุด โดยใช้เกณฑ์ 0.50 ขึ้นไป

5. **แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน** หมายถึง แบบทดสอบเรื่องอัตราส่วนตรีโกณมิติ วิชาคณิตศาสตร์พื้นฐาน 3 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเป็นแบบทดสอบแบบปรนัยชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือกจำนวน 30 ข้อ

6. **ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน** หมายถึง คะแนนที่ได้จากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องอัตราส่วนตรีโกณมิติ วิชาคณิตศาสตร์พื้นฐาน 3 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

7. **ความพึงพอใจ** หมายถึง ความชอบ ความสนใจ ความยินดีของนักเรียนที่มีต่อการเรียนการสอนหลังจากใช้ชุดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค K-W-D-L ร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้ 7 ชั้น (7E) เรื่องอัตราส่วนตรีโกณมิติ วิชาคณิตศาสตร์พื้นฐาน 3 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5

8. **แบบสอบถามความพึงพอใจ** หมายถึง แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการใช้ชุดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค K-W-D-L ร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้ 7 ชั้น (7E) เรื่องอัตราส่วนตรีโกณมิติ วิชาคณิตศาสตร์พื้นฐาน 3 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. มีชุดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค K-W-D-L ร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้ 7 ชั้น (7E) เรื่องอัตราส่วนตรีโกณมิติ วิชาคณิตศาสตร์พื้นฐาน 3 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 8 ชุด ที่มีประสิทธิภาพเพื่อนำไปใช้ในการจัดการเรียนรู้ในเรื่องดังกล่าวต่อไป

2. เป็นแนวทางในการพัฒนาคุณภาพการเรียนการสอนวิชาคณิตศาสตร์โดยใช้ชุดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค K-W-D-L ร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้ 7 ชั้น (7E) เรื่องอัตราส่วนตรีโกณมิติ วิชาคณิตศาสตร์พื้นฐาน 3 ให้เหมาะสมกับนักเรียนและเนื้อหาวิชาคณิตศาสตร์ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5

3. เป็นแนวทางในการสร้างและพัฒนาชุดการเรียนรู้ในรายวิชาคณิตศาสตร์ในเรื่องอื่นๆ ตลอดจนเป็นประโยชน์ต่อการวิจัยและพัฒนา

4. เป็นแนวทางสำหรับครูและผู้เกี่ยวข้องกับการศึกษาในการพัฒนาการเรียนการสอนวิชาคณิตศาสตร์ให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น